

Kolem je cítit strach,
když v nočních hodinách světlo se vytratí
a probouzí se stíny.
Tehdy se všechny věci zdáli cizí.
Hlavu mi zamotaj a pak zmizí.

Vzduchem se šíří chlad, a tak se začneš bát
že se do zdi zatnou ostrý drápy.
Tehdy se všechny věci zdáli cizí.
Duši mi poraní a pak zmizí.

Krev, zdá se studená, když je za zdí nepřítel.
Hlavu skryjou ramena a ruce se ti začnou třást.
V pasti lapená jako moucha bez křídel.
Svět byl vzhůru nohama, když mi bylo jedenáct.

Když se ti sráží dech, smrti na zádech.
Je pozdě hledat cestu zpátky,
Tehdy se všechny věci zdáli cizí.
Srdce mi otráví a zase zmizí.

Krev, zdá se studená, když je za zdí nepřítel.
Hlavu skryjou ramena a ruce se ti začnou třást.
V pasti lapená jako moucha bez křídel.
Svět byl vzhůru nohama, když mi bylo jedenáct.

V příběhu každého z nás, je temná část.
Nejsem, jediná,
co tehdy viděla svět vzhůru nohama,
když mi bylo jedenáct.

Krev, zdá se studená, když je za zdí nepřítel.
Hlavu skryjou ramena a ruce se ti začnou třást.
V pasti lapená jako moucha bez křídel.
Svět byl vzhůru nohama, když mi bylo jedenáct.

(Krev, zdá se studená, když je za zdí nepřítel.)
(Hlavu skryjou ramena a ruce se ti začnou třást.)
(V pasti lapená jako moucha bez křídel)
Svět byl vzhůru nohama, když mi bylo jedenáct.